homilia x

Καὶ πάλιν ὁ σύλλογος σήμερον·
καὶ πρὸς ἀρχὴν τὸν θεόπτον τῶν σῶν δεδραμη-
κότων· τί μόνος ἐμνήσθη καὶ διὰ τί· τὰ
τί μὲν κρυθρίασον μόνον καὶ τὴν ἀνάθητον
ταύτην ἐστίασιν παραιτήσασθαι· ὃ τοῦτο
αὐτοῖς αἰτιόμενος θήσεται τῆς ἀπορίας·
ἀλλὰ κοῦφον σοφίσου τίμος μόνον·
ἐστὶν αἰχμὴ θωρήσασα ἁμαρτίαν· ὃ
ἐστὶν αἰχμὴ δόξα καὶ χάρις· οὐκ ἔστιν
αἰχμὴ κάβιον τρανοῦ κρεμάσασα τῆς σω-
ματικῆς, ἐνθεῖν θῶν τὴν πνευμα-
τικὴν ἐστίασιν· οὐδὲ καθάπερ τὰ ἄψυχα
πράγματα, οὕτω καὶ τὰ πνευματικὰ καιροῖς
ἀφορισμένοις διαπεπόνται· κἂν γὰρ
περὶ τῶν πνευματικῶν διάκρισις, ἀλλ' ἔτι
τῆς κρίσεως τὸν καιρὸν θῶν τὴν δεινὴν ἀγ-
καὶ τιμάσω τῆς κρίσεως τὸν καιρόν· κἂν
μὴ κατάλαμπε, οὐδὲ οὕτω κωλύεται
μεθαι τὴν πνευματικὴν διδασκαλίαν· διὰ
τοῦτο καὶ ὁ θεῖος τίμοθεος γράφει·
θῶν ἐνθεῖ καιρῶς καιρῶς· ἔλεγξον·
θῶν τίμησον· παρακάλεσον· καὶ